

Αρχιμ. Αχίλλιος Τσούτσουρας: Χρειαζόμαστε την συναντίληψη της Υπεραγίας Θεοτόκου

Να γίνει κραταιά προστασία και να μας

κατανοήσει, να δει την καρδιά μας και να εκτιμήσει τους πόθους της.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στην 1η ακολουθία της Γ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, προεξήρχε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, Αρχιμ. Αχίλλιος Τσούτσουρας.

Ο π. Αχίλλιος παρευρέθηκε στον κατάμεστο από πιστούς Ναό, συνοδεύοντας την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Αρμενιώτισσας, από το χωριό Αρμένιο της Λάρισας, η οποία και θα παραμείνει προς προσκύνηση μέχρι τις 29 Μαρτίου, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ 2015». Μαζί με την ιερά Εικόνα, στο Ναό έχει τεθεί προς αγιασμό των πιστών και το ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας.

Στην εμπνευσμένη ομιλία του, μετά το πέρας της ιεράς ακολουθίας, ο π. Αχίλλιος αναφέρθηκε κατ' αρχήν στην ιερά Εικόνα και τη θαυματουργική παρουσία της πριν από 140 χρόνια, σε ένα απλό ποιμένα του χωριού Αρμένιο, μεταξύ Λαρίσης και Βόλου.

Ακολουθώντας, με αφορμή την υμνολογία και τον κανόνα που προηγήθηκε, ο π. Αχίλλιος στάθηκε στα επίθετα και τις λέξεις που ο υμνωδός απευθύνει προς τη Θεοτόκο, δίνοντας έμφαση στη λέξη «αντίληψη».

Είπε σχετικά:

«Προσήλθαμε και απόψε ενώπιον της ιεράς Της εικόνας για να καταθέσουμε αυτά τα οποία έχει η καρδιά μας, αλλά και για να ακούσουμε τον ποιητή του κανόνος, τον ιερό υμνωδό, να την περιγράφει με τα καλύτερα κοσμητικά επίθετα και με τις θαυμαστές λέξεις που εκείνος επέλεξε. Και θέλω να μείνουμε σε μία απ' τις λέξεις αυτές, την οποία συναντούμε σε κάθε ακολουθία θεομητορική. Και είναι η λέξη «αντίληψις».

Πως άραγε εμείς, τα τέκνα της Εκκλησίας, η κληρονομία της Θεοτόκου, τα πνευματικά Της παιδιά που Την αγαπούμε και καθ' ημέραν λαμβάνουμε πλείστες όσες ευεργεσίες Της, δεχόμαστε στη ζωή μας και τη σκέψη μας, στα έργα μας και στην καθημερινότητα μας, την Παναγία μας ως αντίληψη ισχυρά; Και ακούσαμε μέσα από το θαυμάσιο κανόνα που ψάλαμε, να γίνεται λόγος για την προστασία αυτή της Θεομήτορος, αλλά και την κραταιά Της αντίληψη.»

Αναπτύσσοντας τον λόγο του, τόνισε ότι ο Κύριος, είναι Εκείνος ο οποίος μας κατανοεί, μας επισκοπεύει, ενδιαφέρεται για μας, αντιλαμβάνεται τους πόθους της καρδιάς μας μαζί με τη Μητέρα Του και τάχιστα ενεργούν υπέρ ημών.

Και προς τούτο, αναφέρθηκε στον Ιερό Χρυσόστομο ο οποίος γράφει ότι είναι φυσικό να συμβαίνει αυτό, είναι φυσικό να δεχόμαστε την θεία αντίληψη. Διότι ο Κύριος, όπου συναντά αγαθότητα μέσα σε ανθρώπινες καρδιές, όπου βλέπει αγαθή διάθεση, τότε παρέχει την «εαυτού αντίληψιν». Και δίνει τις πολλές αμοιβές, αμείβει δηλαδή αυτόν που τελικά κατόρθωσε να καθαρίσει την καρδιά του από τα πάθη και τις αδυναμίες. Συναντιλαμβάνεται τους πόθους της καρδιάς του και τον αμείβει με τις πλούσιες δωρεές Του.

Και συνεχίζει ο Άγιος Ιωάννης, ότι όπου ο Θεός συναντά κάθε τι καλό, ευλογημένο και ευάρεστο σ' Εκείνον, το επιτείνει, το αυξάνει, του βάζει ξύλα στην καρδιά και γίνεται μεγαλύτερη η θερμότητα της καρδιάς του, τον ενισχύει, τον αντιλαμβάνεται. Και συναντά πολλές φορές ο Κύριος ανθρώπινες καρδιές που να είναι συντονισμένες με το θέλημα Του. Και να χτυπούν ακριβώς όπως θέλει ο Θεός και να αντανakλούν στην αγάπη, την αλληλεγγύη, την βοήθεια, πράγματα τα οποία βγαίνουν μόνο από μία καθαρή καρδιά απαλλαγμένη από βάρος και φορτίο, από πάθη και αδυναμίες.

Εδώ, τόνισε ο π.Αχιλλίος, σε αυτό το έργο χρειαζόμαστε εμείς οι άνθρωποι τη συναντίληψη της Υπεραγίας Θεοτόκου, να γίνει δηλαδή κραταιά προστασία και να μας κατανοήσει, να δει την καρδιά μας και να εκτιμήσει τους πόθους της.

«Και αν δεν έχουμε κατορθώσει πολλά, τότε να δει την αγαθή προαίρεση της καρδιάς μας. Ότι μπορεί να μην καταφέραμε πολλά αλλά δεν υποκινηθήκαμε από μίσος, αλλά μόνο από αγάπη, προκειμένου να πράξουμε αυτό που καταφέραμε στο τέλος ή το κατορθώσαμε σχετικώς. Και έτσι έχουμε εμείς οι χριστιανοί την αντίληψη της Υπεραγίας Θεοτόκου, την ευλογία δηλαδή και την κραταιά προστασία Της.

Εμείς οι χριστιανοί μοιάζουμε με τον πορευόμενο προς την γη της επαγγελίας ταλαιπωρημένο και θλιμμένο και απογοητευμένο λαό του Ισραήλ. Ο οποίος συναντούσε άπειρες θλίψεις, κακουχίες και υφίστατο ταλαιπωρίες πολλές. Και τι έκανε μέσα στην έρημο; Έψελνε ικετευτικούς ύμνους, παρακλητικούς ύμνους, παρακαλούσε τον Θεό. Και ήξερε ότι σε όλη αυτή την απογοήτευση την οποία ζούσε, κάποιος θα υπάρχει να σκέπτεται και αυτόν τον λαό. Και έψελνε επιποθώντας την αντίληψη, την Χάρη, το ενδιαφέρον του Θεού.»

Και κατέληξε ότι αυτό πράττουμε κι εμείς, που ανάμεσα σε πολλές θλίψεις και κακουχίες οδηγούμαστε προς τον σκοπό της ζωής μας μέσα σ' αυτήν εδώ τη γη, στο πέρασμα μας αυτό, ξένοι και πάροικοι αλλά με σκοπό να φτάσουμε στον ουρανό. Απευθύνουμε ικετηρίους ύμνους στον Θεό και θεομητορικές ικεσίες εκπέμπουμε από την ψυχή μας και αναφωνούμε προς την Υπεραγία Θεοτόκο για να δεχθούμε την συναντίληψη Της. Να γίνει η Παναγία μας συναντιλήπτρια στο βίο μας, στη ζωή μας και στα πολλά μας προβλήματα.

[Την ομιλία του π. Αχιλλίου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ.](#)

http://www.synodoiporia.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=2085:evagge2015-arxim-axillios-tsoytsouras-video&catid=10&Itemid=101